

ת"פ 7734/03/22 - מדינת ישראל ע"י נגד אדיר ביטון (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7734-03-22 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת סיגל אלבו המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רוני צרפתי
נגד		
הנאשם		אדיר ביטון (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד רועי פוליטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשתי עבירות של **התפרצות לבית מגורים** בכוונה לגנוב, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה אחת של **כניסה לבית מגורים** בכוונה לגנוב לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין.

העובדות בהן הורשע הנאשם

2. בהתאם לעובדות בהן הורשע הנאשם, ביום 24.2.22 בשעה 14:30 לערך, התפרץ הנאשם לדירתה של גב' אורה מרלי (ברחוב אברהם שטרן 4 בירושלים, באופן שבו פתח את דלת הכניסה לדירה שהיתה סגורה, אך לא נעולה, ונכנס לתוך הדירה. המתלוננת אורה הבחינה בנאשם, זה שאל אותה האם משפחת מזרחי מתגוררת בדירה, ומשנענה בשלילה, עזב הנאשם את הדירה.

בהמשך, בשעה 15:45 לערך, התפרץ הנאשם לדירתה של גב' טלי אזרי בבניין סמוך, ברחוב אברהם שטרן 10 בירושלים, פתח את דלת שהיתה סגורה אך לא נעולה, נכנס למטבח ומששאלה טלי אזרי "מי זה", השיב "סליחה טעות", עזב את ההדירה וסגר אחריו את הדלת.

בהמשך הציץ עם ראשו לדירתה של הגב' איטאביין קבדה, אשר היתה פתוחה, שאל היכן מתגוררת דנה ומשנאמר לו לחפש בקומה השלישית, עזב את הדירה.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

3. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו:

פלט הרישום הפלילי של הנאשם (ת/15);

כתב האישום וגזר הדין בת"פ 17-07-25680 (ת/16);

כתבי אישום קודמים שהוגשו נגד הנאשם (ת/17);

העתק פרוטוקול וגזר הדין בת.פ. 51807-10-20 (ת/18) .

4. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על 48 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל במצטבר את המאסר על תנאי בן שישה חודשים אשר תלוי ועומד נגדו בהתאם לגזר הדין בת"פ 51807-10-20, ובסה"כ לגזור על הנאשם 54 חודשי מאסר. כן עתרה ב"כ המאשימה להפעיל את ההתחייבות מת"פ 51807-10-20 בסכום של 2,000 ₪, להטיל על הנאשם התחייבות חדשה, מאסר על תנאי וכן לחייבו בפיצוי למתלוננות. ב"כ המאשימה עמדה בטעוניה על הערכים המוגנים שנפגעו שהם זכות הקניין של הפרט והפגיעה בביטחונו האישי, וטענה כי הפגיעה בערך המוגן היא חמורה, שכן העבירות בוצעו בשעות הצהריים. לשיטתה, יש לקבוע מתחם לכל אחת מן העבירות שביצע הנאשם בטווח שבין 12 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם, לאור עברו הפלילי המכביד הכולל 11 הרשעות בעבירות רכוש, 13 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, ריבוי עבירות סמים, בריחה ממעצר והפרת הוראה חוקית. נטען, כי מדובר בנאשם רצדיביסט אשר ריצה כ-21 שנים בכלא, לא נטל אחריות למעשיו ולא עבר הליך של שיקום.

5. ב"כ הנאשם, ביקש להקל בעונשו של הנאשם, לגזור עליו מאסר שלא יעלה על 12 חודשים, להפעיל את המאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, וכן שלא לפסוק פיצוי למתלוננות, משלא הוכח נזק בעין. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו הקשות של הנאשם. נטען כי מדובר במי שנע ונד בשולי החברה, וכי האופן בו ביצע את העבירות מעיד על חוסר תכנון וחוסר תעוזה. מדובר במי שלא פעל עם כלי פריצה אלא בנאשם שכאשר כוונתו לגנוב לא מתממשת, הוא נסוג ועוזב את הדירות. עוד ביקש להתחשב בכך שהנאשם עצור משך 7 חודשים. בהתאם לכך, ביקש כי יקבע מתחם בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, וכי עונשו של הנאשם ימוקם באמצע המתחם.

6. הנאשם ניצל את זכותו למילה אחרונה. בדבריו ביקש כי בית המשפט ידון אותו במידת הרחמים, אמר כי אינו מסוכן ואינו אלים, כי נגמל מסמים לאור תחליף הסם בו הוא עושה שימוש, וכי הוא רוצה לחזור למוטב, ולעזור לאמו המבוגרת, אשר מצב בריאותה אינו טוב.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), החלטתי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות. שכן, העבירות כולן נעברו בסמיכות זמנים, ותוך שחוט אחד מקשר ביניהן, על כן יש להשקיף עליהם כמסכת עבריינית אחת.

8. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במקרה זה, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו מהעבירות שעבר הנאשם הם אלה: ערך ההגנה על בטחון הנפש והרכוש ועל קניינו של הפרט, ערך השמירה על הפרטיות בביתו - מבצרו של אדם, ערך ההגנה על תחושת הביטחון של הציבור ואיכות חייו.

בית המשפט העליון (כב' השופט ח' מלצר) בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נגד אואזנה** (31.12.2008) בהתייחסו לחומרתה של עבירת ההתפרצות לבית מגורים, עמד על כך שאין מדובר בעבירת רכוש גרידא אלא בהפרת פרטיותו של אדם ברמה הגבוהה ביותר אשר מובילה לתחושות של חוסר ביטחון וחוסר אונים בקרב נפגעי העבירה. ובלשונו של בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצת באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה מבוטלת, שכן הנאשם נכנס לשלוש דירות באור יום מתוך כוונה לגנוב. עם זאת, יש לציין, כי לעבירת ההתפרצות והכניסה לבית מגורים לא נלוותה עבירה נוספת או אלימות מצד הנאשם. כפי שצוין בהכרעת הדין, הנאשם עזב את דירות המגורים מיד כאשר ראה את בעליהן או נשאל לפרש מעשיו.

11. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת הענישה שהוטלה על נאשמים במקרים דומים מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור עונשים במנעד שבין מספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה ועד לשלוש שנות מאסר והכול לצד ענישה נלווית.

בטרם אסקור את פסקי הדין, אציין שכל פסקי הדין שיוצגו ניתנים לאבחנה לחומרה או לקולה באספקטים שונים, בהשוואה לעניינו. מטרת הבאתם אפוא היא לשם הצבתם כקנה מידה שימשש נתון תומך אחד מתוך

קשת של נתונים ושיקולים נוספים הרלוונטיים לקביעת המתחם.

רע"פ 651/22 אלעבייט נ' מדינת ישראל (8.2.2022): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה על גזר דין בו נידון הנאשם ל-40 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע הנאשם ב-5 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; 5 עבירות של התפרצות לבית מגורים לשם ביצוע עבירה; ועבירה של גניבת רכב. באותו מקרה, קשר הנאשם קשר עם הנאשמים האחרים לביצוע פשע - בכך שתכננו לבצע פריצות לבתים ולגנוב רכוש בכלל ומפתחות רכב בפרט, ולאחר מכן לגנוב את הרכב. במועדים שונים, בשעות הלילה או הבוקר המוקדמות, התפרצו המבקש והאחרים לבתי מגורים, כאשר בני הבית ישנים, וגנבו מהבתים רכוש - כסף מזומן, מחשבים ניידים, פלאפונים, מפתחות רכב, ועוד. בהמשך לאחד האירועים, גנב המבקש בצוותא רכב אשר הועבר לרשות הפלסטינית, זאת באמצעות מפתח שנגנב מהבית. יצוין כי בשניים מהמקרים, לאחר שגנבו רכוש, נתקלו הנאשמים במי מדיירי הבית ונמלטו מהמקום. בית משפט השלום קבע מתחם עונש אחד לכל העבירות, אותו העמיד על 41 ועד 70 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים, זאת בהתחשב לעברו הנקי של המבקש, לגילו הצעיר, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, להודאתו, לחרטה שהביע ולהשתלבות במסגרת טיפולית. ערעורו של הנאשם לבית משפט המחוזי התקבל בחלקו, ובית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-40 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש וברצונו להשתלב בהליך טיפולי. כאמור, בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 3565/20 צביקה לביא נ' מדינת ישראל (14.6.2020): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה קודם לכן את ערעורו של הנאשם על גזר הדין. הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא, סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא; החזקת מכשירי פריצה בצוותא, וקשירת קשר לביצוע פשע. אשר לעבירת ההתפרצות קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים: **14 חודשי מאסר בפועל**; הפעלת מאסר מותנה של 5 חודשים בחופף לצד ענישה נלווית. כאמור, ערעורו של הנאשם על גזר הדין נדחה.

רע"פ 4830/20 אשר סוויסה נ' מדינת ישראל (28.7.20): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה קודם לכן את ערעורו של הנאשם על גזר הדין. באותו מקרה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות וגניבה בשני אירועים שונים. בית משפט השלום גזר על הנאשם בגין שני האירועים **4 שנות מאסר בפועל** וכן הפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה של 6 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו, וזאת לצד ענישה נלווית. ערעור על גזר הדין נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

רע"פ 1976/18 אלמלח נ' מדינת ישראל (24.4.2018): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר דחה קודם לכן את ערעורו של הנאשם על גזר הדין. הנאשם הורשע בשלוש עבירות של התפרצות לדירה בצוותא, גניבה והפרעה לשוטר, ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט השלום ציין כי מתחם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5240/17 אבו עג'ג' נ' מדינת ישראל (29.6.17): בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם על גזר גינו של בית משפט בו נידון הנאשם ל- **13 חודשי מאסר בפועל** וכן הפעיל עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, כך שחלקו הופעל בחופף וחלקו במצטבר - ובסך הכל נגזרו על המבקש 19 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שהנאשם הורשע בעבירות של כניסה למקום מגורים לשם גניבה ועבירת גניבה. באותו מקרה, הנאשם נכנס לבית, כשגרביים על ידיו, ולאחר שדפק בדלת וראה שאין איש בבית. המבקש גנב משידה בחדר השינה שרשרת זהב בשווי 5,000 ש"ח ומכר אותה מיד לאחר מכן תמורת 1,000 ש"ח. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 8399/15 **קדוש נגד מדינת ישראל** (19.5.2016): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לאחר שבית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד מבית המתלוננת, אמה של בת זוגו. הנאשם גנב את מפתח הדירה. בשל הקרבה המשפחתית ידע הנאשם שהמתלוננת לא תשהה בדירתה באותו היום. הנאשם נכנס באמצעות המפתח לדירה וגנב תכשיטים ומעטפות כסף. לאחר ששמע רעש, פרץ את מנעול המרפסת כדי להסתתר ולאחר מכן עזב עם הרכוש הגנוב ומכר אותו בידיעתה של בת זוגו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת**.

רע"פ 8637/14 **עבאסי נגד מדינת ישראל** (13.01.2015): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם. הנאשם הורשע בשתי עבירות התפרצות. הנאשם פרץ פעמיים לאותה דירה בהפרש של כשבוע ימים, וגנב מתוכה רכוש. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בגין התפרצות יחידה וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בגין שתי התפרצויות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על **12 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 5090/13 **חסן נגד מדינת ישראל** (17.7.2013): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם, לאחר שקודם לכן דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו. הנאשם הורשע בהתפרצות לבית מגורים וגניבה. הנאשם הגיע ברכב יחד עם אדם אחר. האחר נשאר ברכב בעוד הנאשם התפרץ לדירה ונטל ממנה תיק ובו ארנק, מסמכים, תכשיטים ובושם. בית משפט השלום גזר על הנאשם **20 חודשי מאסר בפועל, הפעלת 3 מאסרים מותנים בחופף, כך שיישא בסה"כ ב- 20 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת**. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד.

רע"פ 4352/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (1.9.2013): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם וקודם לכן דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו. הנאשם הורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים. הנאשם נטל את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס לתוכה. המתלונן ראה את הנאשם בדירתו והאחרון נמלט. לנאשם עבר פלילי מכביד. על הנאשם נגזרו **24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הפעיל שני מאסרים מותנים בני 12 חודשים ו-6 חודשים במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל כך שעונש המאסר הכולל שנגזר על הנאשם עמד על שלוש שנות מאסר וחצי לצד שני מאסרים על תנאי וקנס בסך**

2,000 ₪.

רע"פ 659/13 **אביכזר נגד מדינת ישראל** (28.1.2013): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם וקודם לכן דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו. הנאשם הורשע בהתפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש והתנגדות למעצר. הנאשם, יחד עם אחר, התפרץ לדירה תוך שבירת הדלת ונטל משם חפצים שונים. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום והשניים ניסו להימלט תוך שגרמו חבלות לשוטרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם **14 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ פיצוי לבעל הדירה בסך 1,000 ש"ח.**

עפ"ג 29973-10-19 מדינת ישראל נ' מוגרבי (25.6.2020): הנאשם הורשע בשלוש עבירות התפרצות למקום מגורים ובשתי עבירות של גניבה, ונידון לעונשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים והעמדתו בצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערערה המדינה על קולת העונש וקבע למרות ההליך השיקומי המשמעותי שעבר המשיב לא היה מקום להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד. חומרת העבירות והשיקולים הנוספים אשר מעבר לשיקולי השיקום, מחייבים השתת ענישה שאינה רק מאסר על תנאי, אלא מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של הנאשם על **מאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים**, לצד יתר רכיבי הענישה.

עפ"ג 27721-03-14 מדינת ישראל נ' בן אבו (8.5.2014) : בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע בהתפרצות לבית מגורים ובגניבה, ונידון ל-**7 חודשי מאסר בפועל**. באותו מקרה, התפרץ לדירת שכנו זאת לאחר שפתח את חלון הדירה ונכנס דרכו לתוכה. הוא גנב מהדירה סם מסוכן מסוג חשיש שאותו החזיק המתלונן ברישיון. ארבעה ימים לאחר מכן, התפרץ הנאשם פעם נוספת לדירתו של השכן, באמצעות פתיחת החלון, ועזב את המקום לאחר שחיטט במגירות המטבח, ולא מצא את מבוקשו. בית המשפט המחוזי ציין כי ניתן היה לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר מזה שקבע בית משפט השלום הנע בין ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, לשנת מאסר בפועל.

עפ"ג 37682-03-14 גרניק נ' מדינת ישראל (20.11.2013): הנאשם הורשע בשתי עבירות התפרצות לבית מגורים ובעבירת גניבה. בית משפט השלום גזר על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו והפחית את עונשו ל-**6 חודשי מאסר בעבודות שירות, משיקולי שיקום.**

עפ"ג 1369-02-14 תושיה נ' מדינת ישראל (19.5.2021): הנאשם הורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים וגניבה, לאחר שהתפרץ לדירת שכנים וגנב מתוכה סך של 11,300 ₪, 100 דולר, 190 דינר ושתי טבעות זהב. בית משפט השלום גזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעורו של הנאשם לבית משפט המחוזי נדחה.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירה; מהעובדות בהן הורשע הנאשם עולה, כי אין מדובר במי שהתפרץ לדירות לאחר תכנון מוקדם; הנאשם לא החזיק בכלי פריצה, לא ניסה להסתיר את זהותו, ומדובר במי שבמהלך שוטטות מחפש הזדמנויות לפרוץ לדירות בניסיון לגנוב.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; הנאשם עשה את המעשים ללא שהסתייע באחרים. מכאן שהוא נושא באחריות הבלעדית למעשיו והשלכותיהם.

הנזק שהיה צפוי להגרם ונגרם מביצוע העבירה: המעשה שעשה הנאשם סיכן את קניינם של בעלי הדירה, פגע בביטחונם, הטריד את מנוחתם ואת שלווה נפשם והפר באופן גס ואלים את פרטיותם. לעיתים יש לעבירות מסוג זה השלכות קשות על קורבנות העבירה שמאבדים את תחושת הביטחון בביתם וחוששים לשהות בו מחמת האפקט הטראומטי של ההתפרצות שחוו, עד כדי התפתחות מצוקה נפשית של ממש. עם זאת, יש לציין, כי מיד שנשאל הנאשם לפשר מעשיו, עזב את המקום מיד, מבלי שהתעמת עם בעלות הדירות.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים למקרה, ובהתחשב בכך שמדובר בשתי עבירות של התפרצות ובעבירה אחת של כניסה לבית מגורים, ללא עבירות נלוות של גניבה או אלימות אני סבורה **כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.**

14. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו; ברי שאם יגזר על הנאשם עונש מאסר, יפגע הנאשם מעצם שלילת חירותו. כך גם אמו של הנאשם היא אישה מבוגרת, שמצבה הבריאותי אינו שפיר, וסיפרה בעצב על העובדה שהנאשם הוא היחיד שעוזר לה.

עברו הפלילי של הנאשם; לנאשם עבר פלילי עשיר הכולל 26 הרשעות קודמות, ברובן בעבירות רכוש, סמים ואלימות חמורה, אשר בגין הושתו עליו במצטבר יותר מ-26 שנות מאסר. כמו כן, כנגד נאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים בגין עבירת רכוש בת"פ 51807-10-20.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; מדובר בנאשם עם נסיבות חיים לא פשוטות בלשון המעטה, הנאשם מכור לסמים, גדל בשולי החברה, תוך שחלק גדול משנות חייו הוא מרצה בין כותלי הכלא.

16. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בשליש העליון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש בן 21 חודשי מאסר, וזאת לצד הפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים, באופן ששלושה חודשים יופעלו במצטבר ושלושה חודשים בחופף, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר. כן יש לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, להפעיל את ההתחייבות מת"פ 51807-10-20, ולחייבו בפיצוי למתלוננות.

סוף דבר

17. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן 21 חודשים בניכוי ימי מעצרו.**

ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי שהוטל בת.פ. 51807-10-20 בן 6 חודשים, באופן שהנאשם ירצה 3 חודשים במצטבר ושלושה בחופף למאסר שנגזר עליו, כך שהנאשם ירצה 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ג. אני מפעילה את ההתחייבות מת"פ 51807-10-20 בסך של **2,000 ₪.**

ד. **מאסר בן 7 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש.**

ה. **הנאשם יתחייב בסך 2,000 ₪ שלא לבצע עבירת רכוש למשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר.**

ו. **פיצוי לכל אחת מן המתלוננות (אורה מרלי, איטאביין קבדה וטלי אזרי) בסך של 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 30.11.22.**

על הנאשם לשלם את חוב הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון
073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.